

Дата прийняття:	06/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	06/06/2019 (Палата)
Назва:	CASE OF GARUMOV v. UKRAINE (Application no. 70043/17))
Зміст:	Заявник станом на сьогодні утримується у Київському слідчому ізоляторі (СІЗО). 1 червня 2017 року заявника було заарештовано за підозрою у вчиненні злочину (викрадення людей). 2 червня 2017 року Печерський районний суд м. Києва обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Суд погодився з підставами для тримання заявника під вартою, висунутими слідчим, але не зазначив про це у судовому рішенні. У рішенні лише зазначено, що причини, обґрунтовані слідчим, є достатніми для того, щоб суд міг встановити, що заявник, можливо, намагатиметься ухилитися від правосуддя, перешкоджати розслідуванню та вплинути на інших підозрюваних або свідків у судовому процесі. Рішенням суду апеляційної інстанції від 3 серпня 2017 року рішення суду першої інстанції залишено без змін. 6 червня 2017 року заявника був поміщено у СІЗО. Під час досудового розслідування термін дії запобіжного заходу було продовжено неодноразово. 13 грудня 2017 року Кагарлицький районний суд Київської області розпочав судовий розгляд справи. Суд першої інстанції неодноразово ухвалював рішення про продовження терміну дії обраного запобіжного заходу. У судових рішеннях від 22 вересня та 13 грудня 2017 року, 28 березня, 13 червня та 11 вересня 2018 року та 7 листопада і 11 лютого 2019 року суди встановили, що заявник був громадянином Російської Федерації, і, таким чином, міг уникнути правосуддя за кордоном, оскільки він не передав паспорт, не мав постійного місця проживання, не мав соціальних зв'язків в Україні і був безробітним. Під час судового розгляду справи заявник інформував суд про незадовільний стан

його здоров'я, відсутність наміру ухилення від правосуддя та факт наявності стабільних сімейних стосунків. У зв'язку із цим заявник неодноразово звертався із клопотаннями про заміну запобіжного заходу на домашній арешт. За інформацією, що надійшла до ЄСПЛ, заявник і нині перебуває у СІЗО до розгляду його справи судом першої інстанції. Під час судового засідання 21 вересня 2017 року заявника було доставлено до лікарні швидкої медичної допомоги, де було проведено обстеження, медичні працівники рекомендували подальші постійні обстеження у невролога; а після цього заявника повернули до СІЗО. Того ж дня районний суд ухвалив рішення про забезпечення адміністрацією СІЗО термінового проведення судово-медичної експертизи. 29 вересня та 10 жовтня 2017 року заявник проконсультувався з неврологом, який призначив йому лікування. 29 грудня 2017 року адміністрація СІЗО поінформувала адвоката заявника про те, що у СІЗО немає у штаті лікаря-кардіолога або реабілітаційного лікаря. Сканер МРТ також не був доступний. Медичне лікування осіб, які страждають серцевими захворюваннями, проводив терапевт. 3 січня 2018 року захисник заявника звернувся до Київського бюро судово-медичних експертиз із заявою про проведення судово-медичної експертизи із метою встановлення, серед іншого, його стану здоров'я та призначення відповідного лікування. За результатами проведеної експертизи було констатовано вкрай незадовільний стан здоров'я заявника та необхідність ретельного медичного обстеження, стаціонарного лікування у медичній установі.

9 лютого та 6 березня 2018 року адміністрацією СІЗО захисника поінформовано щодо можливого обстеження у відповідній установі лише за умови наявності відповідних медичних документів. 8 травня 2018 року адвокат заявника звернувся до суду першої інстанції із клопотанням, яке було задоволено рішенням суду, про невідкладне переведення заявника до медичної установи, що спеціалізується на неврології, з метою подальшого обстеження та стаціонарного лікування. 4 червня 2018 року заявника перевели до Київської міської лікарні № 4 на стаціонарне лікування, де було проведено низку обстежень, призначено медикаментозне лікування. 22 червня 2018 року заявник був доставлений до СІЗО після проведення медичного лікування. 5 липня 2018 року заявникові встановлена друга група інвалідності та рекомендовано постійне реабілітаційне лікування. ЄСПЛ не було повідомлено про подальші заходи медичного характеру, які було надано заявнику після липня 2018 року.

Констатоване
порушення
(стаття):

Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) та порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканність).